

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN ASETUS POHJOIS-POHJANMAAN MAAKUNNAN LUONNONSUOJELUALUEISTA

1. Tausta

Asiassa on kysymys Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa Oulun seudulla sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvien sekä eräiden muiden valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittujen alueiden perustamisesta luonnonsuojelualueiksi. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi.

Pohjois-Pohjanmaan luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa pääasiassa valtioneuvoston periaatepäätösten toteuttamiseksi luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

2. Luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla toteutetaan osaltaan valtakunnallisten suojeluohjelmien, Natura 2000 -verkoston ja eräiden muiden suojelutarkoituksiin osoitettujen valtion alueiden suojelutoimenpiteet Pohjois-Pohjanmaan alueella. Suojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää nämä alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita. Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Alueet palvelevat myös opetustarkoitusta sekä omatoimista retkeilyä, luonnon harrastusta ja tutkimusta. Alueiden perustaminen tukee osaltaan luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä kuten luontomatkailua, jokamiehen oikeuksin tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä.

Tällä asetuksella perustetaan 14 pinta-alaltaan alle 100 hehtaarin suuruista luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala yhteensä on noin 576 hehtaaria.

3. Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvataan valtakunnallisten suojeluohjelmiin kuuluvien alueiden, METSO-ohjelman puitteissa valtiolle hankittujen alueiden sekä eräiden muiden luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen.

Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla asetuksella toimeenpannaan niiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin edellyttämällä tavalla. Luontodirektiivin mukaisten luontotyyppien ja niille ominaisen lajiston kannalta alueet ovat tärkeitä suo- ja metsäluonnon suojelemiseksi. Natura 2000 -alueiden

suojeluperusteina olevat luontotyyppit ja lajit ilmenevät tarkemmin alueita koskevista Natura 2000 - tietolomakkeista.

Oulun seutu kuuluu Oulun pohjanmaan ja Keski-Pohjanmaan eliömaakuntiin. Suomen metsäkasvillisuuden aluejaossa seutu on keskiboreaalisen vyöhykkeen Pohjanmaan lohossa. Oulun seutu on Perämeren rannikon maankohoamisaluetta, joka korkeimmillaan kohoaa noin 180 metrin korkeuteen merenpinnan yläpuolelle Suomenselän vedenjakajan reunoille. Sen oleellisimpiin luonnonpiirteisiin kuuluvat Perämeren rannikon luontotyyppit kuten laajat lintuvesiin liittyvät merenrantaniityt ja hiekkarannat sekä vaihtelevan kokoiset aapasuot, kehityksessään erivaiheiset keidassuot ja enimmäkseen melko pienialaiset, osittain melko hyvin luonnontilansa säilyttäneet metsät.

Perustettavista luonnonsuojelualueista kahdeksan sisältyy Natura 2000 –verkostoon.

Iijoen suiston luonnonsuojelualue koostuu kahdesta Natura-alueesta, Iijokisuiston (FI1100601) SAC-alue ja Hiastinlahden (FI1100600) SAC- ja SPA-alue. Iijokisuisto on Suomen oloissa suurjoen suisto, joka on osaksi menettänyt luonnontilansa voimalaitosrakentamisessa, mutta jolla on edelleen erittäin paljon luontoarvoja. Alueelta löytyy 16 luontodirektiivin mukaista luontotyyppiä ja runsaasti harvinaisia ja uhanalaisia kasvilajeja. Myös alueen linnustomeritys on huomattava. Suiston sisällä on jokihaarojen ja virtauksen kehityksen myötä irtikuroutuneita juoluoita ja lahtien maankohoamisen myötä irtautuneita lampia, jotka tyypiltään vastaavat lähinnä mannerfladoja. Kluuvit ja umpeenkasvatvat lammet ovat lajistoltaan vaihtelevia. Iijokisuistossa on Suomen merkittävin lietetattaren esiintymä. Hiastinlahti on valtakunnallisesti arvokas lintuvesikohde. Se on merkittävä pesimäalue ja tärkeä muutonaikainen levähtämisalue vesilinnuille ja kahlaajille. Levähtäjämäärä on enimmillään useita satoja yksilöitä. Pesimäaikaan Hiastinlahdella on tavattu 12 vesilintulajia ja yhdeksän kahlaajalajia sekä lokkilintuja kuusi lajia. Luonnonsuojelullisesti arvokkaimmat pesimälajit ovat jouhisorsa, lapasorsa, uivelo ja ruskosuohaukka.

Mursunjärvi on osa Mursunjärvi-Lammasjärvi-Matilanjärvi-Lamminperän (FI1101404) SPA-alueita, joka on lintuvesiensuojeluoajelmassa luokiteltu kansainvälisesti arvokkaaksi lintuvedeksi. Järvellä pesii ainakin 30 lintuvesille ominaista lajia. Säännöllisesti pesiviä vesilintulajeja on noin 10. Suojelun kannalta merkittävimmät lajit ovat laulujoutsen, jouhisorsa ja tukkasotka sekä levinneisyytensä reuna-alueella esiintyvät ruskosuohaukka, heinätavi ja lapasorsa. Muuttoaikaan keväällä järvellä lepäilee satoja sorsalintuja, kahlaajia ja lokkilintuja. Syksyllä järvellä lepäilevät myös joutsenet.

Kempeleenlahti on osa Kempeleenlahden rannan (FI1103000) SAC- ja SPA- -alueita. Kempeleenlahdella pesii noin 40 lintuvesille ominaista lajia. Kempeleenlahti on arvokas lintujen muutonaikainen levähdysalue, jossa mm. meri- ja metsähanhet, laulujoutsenet, kurjet sekä runsas joukko sorsa- ja kahlaajalajeja levähtää. Suojelun kannalta merkittävimpiä pesimälajeja ovat jouhi-, lapa- ja harmaasorsa, tukkasotka, mustapyrstökuiiri ja ruskosuohaukka, jotka pesivät levinneisyysalueensa reunalla. Syysmuuton aikaan alueelle kerääntyy satoja tukkasotkia, telkkiä, haapanoita, taveja, sinisorsia, joutsenia ja isokoskeloita sekä kymmeniä uiveloita. Kevätmuutonaikaan tärkeimpiä kerääntymislajeja ovat metsähanhi, mustapyrstökuiiri, suokukko, liro, tukkasotka, pikkulokki sekä Anassuvun sorsat. Kempeleenlahti on luokiteltu valtakunnallisesti arvokkaaksi lintuvedeksi. Alue on tärkeä luonnonharrastus- ja opetuskohte. Kempeleenlahden rannalla kasvaa useita ruijanesikko-ryhmän lajeja: suolasara, merisara, vihnesara, suolasänkiö, merihanhikki ja sammakonleinikki. Alueen luontotyyppit muodostavat edustavan maankohoamisrannikon sukkessiosarjan; tyypillistä alueelle ovat etenkin kosteat ja luhtaiset kasvillisuustyyppit.

Lähdenevan (FI1103401) ja Vaippanevan (FI1106201) alueet ovat pieniä soita. Lähdeneva on ravinteinen suo, jolla on lähteistä letto- ja korpikasvillisuutta ja reunoilla luhtaista nevakorpea, paikoin mesotrofisia rämeitä. Alueella on useita uhanalaisia putkilokasveja, joiden kasvupaikalle tuo suon keskustan lähde ravinteita. Vaippanevan alueella on mesotrofisia sarakorpia, joissa on luhtaisuutta.

Viitajärven alue (FI1104601) on merkittävä luhtaisten ja lettoisten suotyyppien esiintymisalue ja tärkeä uhanalaisten kasvien esiintymispaikka seudulla. Alueella esiintyy harvinaista metsäluhtaa. Viitajärven alue on melko pienialainen, mikä lisää sen herkkyyttä ympäröivän maankäytön, mm. ojitusten, aiheuttamille muutoksille.

Latvakangas (FI1201011) on rakenteeltaan luonnontilainen metsä. Puusto on mäntyvaltaista ja keski-ikä on noin 150 vuotta. Mäntyaihekeja on jonkin verran koko alueella. Aihkeissa ja keloissa on palon jälkiä. Järeää mäntymaapuuta on paikoin runsaasti, mutta lahottajalajisto on niukka.

Oulujärven saariston suojelualueessa on osia Oulujärven lintusaarten (FI1200105) SPA- ja Oulujärven saaret ja ranta-alueet (FI1200104) SAC-alueista. Oulujärven luodot ovat arvokkaita linnuston pesimäpaikkoja. Useilla luodoilla lintuyhdyskunnat ovat runsaita ja lajistoon kuuluvat kuikka, kala-, harmaa-, selkä-, nauru- ja pikkulokki, kala- ja lapintiira sekä kahlaajalajeja. Harvinaisena tavataan mereisiä ympäristöjä suosivia lajeja kuten karikukko, jonka sisämaapesinnät ovat erittäin harvinaisia.

Perustettavista suojelualueista 6 on Natura-verkoston ulkopuolisia kohteita. Taulukossa 1 on esitetty tarkempi erittely siitä, mitkä mihin perustettavien alueiden suojelu perustuu.

Taulukko 1. Ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden pinta-alat ja niiden perustamisen perusteena olevat Natura 2000 –verkosto ja valtioneuvoston hyväksymät suojeluohjelmat.

Suojelualueen nimi	Kunta	Pinta-ala (ha)	Maata (ha)	Vettä (ha)	Natura 2000		Suojeluohjelma	Naturan pinta-ala (ha)	METSO (ha)	Ohjelma- tai METSO-pinta-ala (ha)	Muu pinta-ala (ha)	
					Tunnus	Tyyppi						
Iijoen suisto	li	63,4	63,2	0,1	FI1100601 FI1100600	SAC SPA/SAC	LVO110233	57,5		9,8	5,9	
Koiransuo	li	83,2	83,2	0,0				0,0		83,2		
Mursunjärvi	li	78,8	49,7	29,1	FI1101404	SPA	LVO110239	60,9		78,7	1	
Kempeleenlahti	Kempele Oulu	0,7	0,7	0,0	FI1103000	SPA/SAC	LVO110247	0,5		0,0		
Jussinojanmetsä	Pyhäjoki	18,8	18,8	0,0				0,0	18,8	18,8		
Alatalo	Raahe	6,0	6,0	0,0				0,0	6,0	6,0		
Lähdeneva	Raahe	22,8	22,8	0,0	FI1103401	SAC	SSO110337	19,7		19,6		
Vaippaneva	Raahe	92,0	91,6	0,4	FI1106201	SAC	SSO110339	88,1		77,8		
Viitajärven alue	Raahe	19,4	19,2	0,2	FI1104601	SAC	SSO110338	9,9		1,4		
Vilminko	Raahe	39,7	39,7	0,0				0,0			37,9	
Lehtomaa	Siiikajoki	52,9	52,9	0,0				0,0	52,9	52,9		
Latvakangas	Vaala	58,0	58,0	0,0	FI1201011	SAC		42,2			15,8	
Manamansalo	Vaala	26,6	25,8	0,8			HSO110134 RSO110107	0,0		50,9		
Oulujärven saaristot	Vaala	13,4	4,9	8,5	FI1200105 FI1200104	SPA SAC	RSO110107	13,4		13,4		
		575,67	536,57	39,10		0,00		0,00	292,28	77,7	412,50	60,60

Käytetyt lyhenteet:

- LHO = lehtojensuojeluohjelma, Valtioneuvoston päätös 13.4.1989
LVO = lintuvesien suojeluohjelma, Valtioneuvoston päätös 3.6.1982
SSO = soidensuojelun perusohjelma, Valtioneuvoston päätökset 19.4.1979 ja 26.3.1981
RSO = rantojensuojeluohjelma, Valtioneuvoston päätös 20.12.1990
METSO = Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma

SAC = Euroopan yhteisön erityisten suojelutoimien alue
SPA = Euroopan yhteisön erityinen suojelualue

Taulukossa 2 on yksilöity tarkemmin niiden alueiden sisältyminen perustettaviin suojelualueisiin, jotka eivät sisälly Natura 2000 –verkostoon, valtioneuvoston hyväksymiin periaatepäätöksiin tai Etelä-Suomen monimuotoisuuden toimintaohjelmaan.

Taulukko 2. Ympäristöministeriön asetuksella perustettavien alueiden ne pinta-alat ja perusteet, jotka liittyvät muuhun kuin Natura 2000 –verkostoon, valtioneuvoston hyväksymiin luonnonsuojeluohjelmiin ja Metso-ohjelmaan.

Suojelualueen nimi	Muu pinta-ala	
	ha	Perustelu
Iijoen suisto	5,9	Alueeseen sisältyy kiinteistöihankinnan yhteydessä tullutta suojeluohjelmien ulkopuolista aluetta noin 5,9 ha.
Mursunjärvi	1	Alueeseen sisältyy kiinteistöihankinnan yhteydessä tullutta suojeluohjelmien ulkopuolista aluetta noin 1,0 ha.
Vilminko	37,9	Alue on kokonaisuudessaan valtionperintöä, joka on osoitettu metsien suojeluun.
Latvakangas	15,8	Alueeseen sisältyy kiinteistöihankinnan yhteydessä tullutta suojeluohjelmien ulkopuolista aluetta noin 15,8 ha.
	60,60	

Kokonaisuutena Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan ympäristöministeriön asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet yhdessä valtioneuvoston asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden kanssa edustavat monipuolisesti maakunnan luontoa. Alueet täyttävät luonnonsuojelulain 10 §:n tarkoittamat yleiset edellytykset luonnonsuojelualueen perustamiseksi.

4. Rauhoitusmääräykset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

4.1. Yleistä

Ympäristöministeriön asetuksella perustettavat alueet ovat luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita. Niillä tulisivat pääsääntöisesti voimaan luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen lain 13–15 §:ssä säädettyt rauhoitusmääräykset. Asetukseen otettaisiin näitä koskevat viittaussäännökset.

Luonnonsuojelulain 13 §:ssä säädetään luonnonsuojelualueilla kielletyistä toimista. Alueilla olisi kiellettyä: 1) rakennusten, rakennelmien tai teiden rakentaminen, 2) maa-ainesten, kaivos-kivennäisten ottaminen ja maatai kallioperän vahingoittaminen, 3) ojittaminen, 4) sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen tai vahingoittaminen, 5) luonnonvaraisten selkärankaisten eläimien pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen, 6) muutkin toimet, jotka vaikuttaisivat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

Lain 14 §:ssä säädetään poikkeuksista 13 §:ssä kiellettyihin toimiin. Sallittua olisi: 1) alueen hoitoa, valvontaa, tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen, entistäminen ja kunnostaminen, 2) luonnonympäristöjen ja perinneluontotyyppien hoitaminen ja ennallistaminen sekä alueen luontaisen kehityksen palauttaminen, 3) alueen opastustoiminnan kannalta tarpeellisen tien rakentaminen, 4) marjojen ja hyötysienien poimiminen, 5) kalastaminen kalastuslain 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukaisesti, 7) alueella olevien teiden, sähkö- ja puhelinlinjojen sekä niihin liittyvien laitteiden käyttäminen ja kunnostaminen, 8) merenkulun

turvallitteiden ja vesistön kuluväylien kunnostaminen sekä vähäiset turvallitteiden edellyttämät raivaukset, sekä 9) kartoitus ja maanmittaustyöt. Lisäksi alueella saadaan tilanteen niin vaatiessa ryhtyä pelastuspalvelun, palontorjunnan, rajavalvonnan, eläintautien vastustamisen sekä eläinsuojelun edellyttämiin välttämättömiin toimenpiteisiin.

Luonnonsuojelulain 15 §:n nojalla voidaan luvanvaraisesti sallia poikettavan 13 §:n kielloista. Metsähallitus voisi alueen hallinnasta vastaavana viranomaisena antamallaan luvalla sallia alueen perustamistarkoitusta vaarantamatta: 1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten eläinten pyydystämisen tai tappamisen, sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämisen, 2) vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa tarkoitettujen vieraslajien ja haitallisten vieraslajien sekä, jos laji on tullut liian runsaslukaiseksi tai käynyt muutoin vahingolliseksi, muunkin kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärän vähentämisen, 3) sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden, jotka suojelualueen ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta, poistamisen, 4) alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottamiseen, 5) kalastamisen muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitettulla tavalla, 7) geologisen tutkimuksen ja malminetsinnän, 8) ilma-aluksella laskeutumisen, 9) muidenkin kuin 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien entisöinnin ja kunnostamisen.

Luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti Metsähallitus voi sallia vierasperäisten eläinlajien, kuten minkin ja supikoiran yksilöiden vähentämisen. Luvanvaraisesti voidaan lain 15 § 1 momentin 2 kohdan nojalla vähentää myös muun liikaa lisääntyneen tai vahingolliseksi osoittautuneen lajin yksilöitä tai poistaa 3 kohdan mukaisesti suojelualueen ulkopuolella aiheutuvan turvallisuus- tai vahinkouhan torjumiseksi tarpeelliseen pyyntiluvanvaraisen riistaeläimen yksilöitä. Lisäksi Metsähallitus voi suojelualueen hallinnasta vastaavana viranomaisena 15 §:n 2 momentin nojalla sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä.

Luonnonsuojelulain 17a §:n 2 momentin mukaan metsästyslain 8 §:ssä mainitun kunnan alueella sijaitsevalla muulla luonnonsuojelualueella metsästys on sallittu. Metsästyslain 8 §:ssä on kyse kuntalaisen yleisestä metsästysoikeudesta valtion omistamilla alueilla. Säännöksessä tarkoitetaan Lapin tai Kainuun maakunnissa sijaitsevia kuntia sekä Kuusamon, Pudasjärven tai Taivalkosken kuntaa, sellaisina kuin ne olivat 31.12.2014. Asetuksella perustetaan kolme luonnonsuojelualueita Vaalan kunnassa, joka vuoden 2016 alusta lähtien on kuulunut Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan ja sitä ennen kuului Kainuun maakuntaan. Näin ollen näillä perustettavilla luonnonsuojelualueilla metsästys on sallittua luonnonsuojelulain 17a §:n 2 momentin nojalla.

Metsähallitus on vuokrannut neljää nyt perustettavaa aluetta pääosin hirvieläinten metsästyksen, mutta vaihtelevasti myös muun riistan metsästyksen. Tehtyjä vuokrasopimuksia ja lupaehtoja on tarpeen tarkistaa vastaamaan luonnonsuojelualueita koskevia säännöksiä.

4.2. Perustamisasetuksella säädettävät poikkeukset rauhoitusmääräyksiin

Ympäristöministeriön asetuksella on muilla luonnonsuojelualueilla luonnonsuojelulain 17 a §:ssä säädetyin edellytyksin mahdollisuus säätää edellä kuvatuista rauhoitusmääräyksistä eräitä aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat koskea puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoimintaa, lentotoiminnan ja merenkulun turvallitteiden sijoittamista ja kunnossapitoa sekä tien, johdon ja kaapelin rakentamista, ojan kaivamista, vesikuluväylän ruoppaamista tai muun vastaavan toimenpiteen sallimista. Valmistelussa tai lausuntomenettelyssä ei ole tullut esille tarvetta säätää tällaisista poikkeuksista.

4.3. Liikkumisrajoitukset

Luonnonsuojelulain 18 §:n 2 momentin nojalla voidaan rajoittaa luonnonsuojelualueella liikkumista joko perustamissäädökseen tai lain 20 §:n nojalla annettavaan järjestyssääntöön otettavalla määräyksellä, mikäli alueen eläimistön tai kasvillisuuden suojeleminen sitä vaatii.

Perustamisasetuksessa ei säädettäisi liikkumisrajoituksista, eikä ole ennakoitavissa, että niihin myöskään olisi tarvetta myöhemmässä vaiheessa.

4.4. Alueiden hoidon ja käytön tavoitteet

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttämien luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä. Suurimmalla osalla perustettavista luonnonsuojelualueista tämä on riittävä toimenpide suojeleminen turvaamiseksi.

Eräillä alueilla on kuitenkin tarpeen tehdä ennallistamistoimenpiteitä. Ojitettujen soiden ennallistaminen palauttaa suoalueiden luontaista vesitaloutta ja turvemaiden hiilensidontakykyä. Lehtojen ja uhanalaisten lajien elinympäristöjen hoito vaativat toistuvia toimenpiteitä.

Luontoarvojen turvaamisen lisäksi tavoitteena perustettavilla luonnonsuojelualueilla on luonto- ja kulttuuriarvot huomioivan virkistyskäytön mahdollistaminen. Alueilla on nähtävyyksiarvoja ja ne ovat luonnossa liikkumisen ja luonnonhavainnoinnin kohdealueita.

Ennallistamisen ja luonnonhoidon sekä virkistyskäytön tarpeita voidaan tarkastella tarkemmin alueita koskeissa hoidon ja käytön suunnitelmissa sekä yksityiskohtaisemmissa toimenpidesuunnitelmissa.

5. Ehdotuksen hallinnolliset ja taloudelliset vaikutukset

Kaikki perustettavat Pohjois-Pohjanmaan Oulun seudun luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa, eikä suojeleminen aiheuta erityisiä hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Pohjamaan-Kainuun luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia alueiden hallintaan ja hoitoon liittyviä kuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten, luonnonsuojelullisten perusselvitysten ja palvelurakenteiden rakentamisen aiheuttamat kustannukset, jotka nyt perustettavien alueiden osalta olisivat arviolta noin 32 000 euroa. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa palvelurakenteiden hoidosta, opastuksesta sekä alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Näiden kulujen arvioidaan olevan noin 10 000 euroa vuodessa. Investointi- ja vuotuiset ylläpitokulut eivät sisällä hallintokuluja. Kulut katetaan valtiontalouden kehyspäätöksessä hyväksytyistä määrärahoista.

Metsähallituksen on tehtävä alueita koskeviin metsästysvuokrasopimuksiin asetusta vastaavat muutokset, minkä varalle asetukseen ehdotetaan siirtymäaikaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olevien sopimusten mukaisen metsästyksen jatkumisesta vuoden ajan asetuksen voimaantulosta.

6. Kuuleminen ja lausunnot

Valmistelun alkuvaiheessa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluissa kartoitettu mm. maakuntaliiton, kuntien, luonnonsuojelu- ja luonnonharrastusjärjestöjen, riistahallinnon ja metsästysseurojen näkemyksiä alueiden perustamisesta.

Asetusluonnos on lausunnolla 20.10.-10.12.2021 yhdessä valtioneuvoston Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan perustettavia luonnonsuojelualueita koskevan asetusluonnoksen kanssa.

7. Voimaantulo

Asetuksen on tarkoitus tulla voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2022